

32010R0066

30.1.2010.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 27/1

UREDBA (EZ) br. 66/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 25. studenoga 2009.****o znaku za okoliš EU-a****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽³⁾,

budući da:

(1) Cilj Uredbe (EZ) br. 1980/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o revidiranom programu dodjele znaka za okoliš Zajednic ⁽⁴⁾ bio je uvesti dobrovoljni program dodjele znaka za okoliš namijenjen za promicanje proizvoda sa smanjenim utjecajem na okoliš tijekom cijelog životnog ciklusa i pružiti potrošačima točne, neobmanjujuće i znanstveno utemeljene informacije o utjecaju proizvoda na okoliš.

(2) Iskustva stečena tijekom provedbe Uredbe (EZ) br. 1980/2000 ukazuju na potrebu za izmjenom tog programa dodjele znaka za okoliš kako bi se povećala njegova učinkovitost i racionaliziralo njegovo funkcioniranje.

(3) Izmijenjeni program (dalje u tekstu „program dodjele znaka za okoliš EU-a”) trebalo bi provoditi u skladu s odredbama Ugovora, uključujući posebno načelo predostrožnosti kako je utvrđeno u članku 174. stavku 2. Ugovora o EZ-u.

(4) Potrebno je osigurati koordinaciju između programa dodjele znaka za okoliš EU-a i utvrđivanja zahtjeva u kontekstu Direktive 2009/125/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju ⁽⁵⁾.

(5) Program dodjele znaka za okoliš EU-a dio je politike Zajednice u pogledu održive potrošnje i proizvodnje, čiji je cilj smanjiti negativni utjecaj potrošnje i proizvodnje na okoliš, zdravlje, klimu i prirodne resurse. Namjena programa je da se kroz uporabu znaka za okoliš EU-a promiču proizvodi visoke razine okolišne učinkovitosti. Zato je primjereno zahtijevati da se mjerila koje proizvodi moraju ispunjavati da bi mogli nositi znak za okoliš EU-a temelje na najvišoj okolišnoj učinkovitosti proizvoda postignutoj na tržištu Zajednice. Ta mjerila trebala bi biti lako razumljiva i primjenjiva i temeljiti se na znanstvenim dokazima, uzimajući u obzir najnovija tehnološka dostignuća. Ta mjerila trebala bi biti tržišno orijentirana i ograničena na najznačajnije utjecaje proizvoda na okoliš tijekom njihovog cijelog životnog ciklusa.

(6) Da bi se izbjeglo uvođenje prevelikog broja programa dodjele znaka za okoliš i potaknulo postizanje više razine okolišne učinkovitosti u svim sektorima u kojima je utjecaj na okoliš faktor odabira kod potrošača, mogućnost primjene znaka za okoliš EU-a treba proširiti. Međutim, za skupine proizvoda koje čine hrana i hrana za životinje trebalo bi napraviti studiju kako bi se osiguralo da mjerila budu ostvariva i da se dodana vrijednost može jamčiti. Za hranu i hranu za životinje, kao i za neperađene poljoprivredne proizvode iz područja primjene Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označavanju ekoloških

⁽¹⁾ SL C 120, 28.5.2009., str. 56.

⁽²⁾ SL C 218, 11.9.2009., str. 50.

⁽³⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 2. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 26. listopada 2009.

⁽⁴⁾ SL L 237, 21.9.2000., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 285, 31.10.2009., str. 10.

- proizvoda ⁽¹⁾ treba razmotriti mogućnost da samo proizvodi koji su certificirani kao ekološki ispunjavaju uvjete za dodjelu znaka za okoliš EU-a, kako bi se izbjeglo zbunjivanje potrošača.
- (7) Svrha znaka za okoliš EU-a trebala bi biti zamjena opasnih tvari sigurnijim tvarima kad god je to tehnički moguće.
- (8) Za prihvaćanje programa dodjele znaka za okoliš EU-a, u javnosti je važno da nevladine organizacije (NGO-i) za okoliš i organizacije potrošača igraju važnu ulogu i budu aktivno uključene u razvoj i utvrđivanje mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a.
- (9) Poželjno je da svaka zainteresirana stranka, pod uvjetom da poštuje zajednička pravila postupka i da postupak koordinira Komisija, može voditi postupak razvijanja ili revizije mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a. Da bi se osigurala opća usklađenost mjera Zajednice isto je tako primjereno zahtijevati da se pri razvijanju ili reviziji mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a uzmu u obzir najnoviji strateški ciljevi Zajednice u području okoliša, kao što su okolišni akcijski programi, strategije održivog razvoja i programi vezani za klimatske promjene.
- (10) Radi pojednostavnjenja programa dodjele znaka za okoliš EU-a i smanjenja administrativnog opterećenja povezanog s uporabom znaka za okoliš EU-a, postupke ocjenjivanja i verifikacije trebalo bi racionalizirati.
- (11) Primjereno je utvrditi uvjete pod kojima se znak za okoliš EU-a smije koristiti kako bi se osiguralo ispunjavanje tih uvjeta te od nadležnih tijela zahtijevati da provode verifikaciju i zabrane uporabu znaka za okoliš EU-a ako uvjeti za njegovu uporabu nisu ispunjeni. Isto je tako primjereno od država članica zahtijevati da utvrde pravila o sankcijama za povrede ove Uredbe te da osiguraju njihovu provedbu.
- (12) S ciljem širenja uporabe znaka za okoliš EU-a i poticanja onih čiji proizvodi ispunjavaju mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a, trebalo bi smanjiti troškove njegove uporabe.
- (13) Kroz promidžbene akcije, informativne i obrazovne kampanje na lokalnoj i nacionalnoj razini te na razini Zajednice treba informirati javnost i podizati razinu javne svijesti o znaku za okoliš EU-a kako bi potrošači shvatili značenje znaka za okoliš EU-a i mogli donijeti informiranu odluku o izboru. To je potrebno i da bi program bio zanimljiviji za proizvođače i trgovce na malo.
- (14) Pri donošenju akcijskih planova za zelenu javnu nabavu, države članice trebale bi slijediti smjernice i razmisliti o utvrđivanju ciljeva u pogledu javne nabave okolišno prihvatljivih proizvoda.
- (15) Kako bi se olakšala prodaja proizvoda koji nose znakove za okoliš na nacionalnoj razini i na razini Zajednice, da bi se ograničio dodatni posao koji obavljaju trgovačka društva, posebno mala i srednja poduzeća (MSP), te da bi se izbjegla zabuna kod potrošača, isto je tako potrebno postići veću međusobnu povezanost i promicati usklađivanje programa dodjele znaka za okoliš EU-a i nacionalnih programa dodjele znaka za okoliš unutar Zajednice.
- (16) Da bi se osigurala usklađena primjena sustava dodjele te nadzor tržišta i kontrola uporabe znaka za okoliš EU-a u cijeloj Zajednici, nadležna tijela trebala bi razmjenjivati informacije i iskustva.
- (17) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebalo bi donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽²⁾.
- (18) Komisiju bi trebalo ovlastiti posebno za donošenje mjerila koja proizvodi moraju ispunjavati da bi mogli nositi znak za okoliš EU-a te za donošenje izmjena Priloga ovoj Uredbi. Budući da su to mjere općenitog karaktera, namijenjene za izmjenu elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, *inter alia*, njezinim dopunjavanjem novim elementima koji nisu ključni, one moraju biti usvojene u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (19) Radi jasnoće i pravne sigurnosti, Uredbu (EZ) br. 1980/2000 stoga treba zamijeniti ovom Uredbom.
- (20) Da bi se osigurao nesmetan prijelaz s primjene Uredbe (EZ) br. 1980/2000 na primjenu ove Uredbe trebalo bi donijeti odgovarajuće prijelazne odredbe,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila za uvođenje i primjenu dobrovoljnog programa dodjele znaka za okoliš EU-a.

⁽¹⁾ SL L 189, 20.7.2007., str. 1.

⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba odnosi na svu robu i usluge koje se isporučuju za distribuciju, potrošnju ili uporabu na tržištu Zajednice bilo u zamjenu za plaćanje ili besplatno (dalje u tekstu „proizvodi“).

2. Ova se Uredba ne odnosi ni na lijekove za ljudsku uporabu kako su definirani u Direktivi 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za ljudsku uporabu⁽¹⁾ ni na lijekove za uporabu u veterini, kako su definirani u Direktivi 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima⁽²⁾, ni na bilo koju vrstu medicinskih proizvoda.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „skupina proizvoda” znači proizvodi koji su slični s obzirom na namjenu i uporabu ili imaju slična funkcionalna svojstva te su slični prema shvaćanju potrošača;
2. „operater” znači bilo koji proizvođač, uvoznik, pružatelj usluga, trgovac na veliko ili trgovac na malo;
3. „utjecaj na okoliš” znači svaka promjena u okolišu koja je u cijelosti ili djelomično nastala zbog djelovanja proizvoda tijekom njegovog životnog ciklusa;
4. „okolišna učinkovitost” znači rezultat upravljanja proizvođača onim značajkama proizvoda koje utječu na okoliš;
5. „verifikacija” znači postupak potvrđivanja da proizvod ispunjava posebna mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a.

Članak 4.

Nadležna tijela

1. Svaka država članica u okviru ministarstava ili izvan njih imenuje tijelo ili tijela odgovorna za izvršavanje zadataka predviđenih u ovoj Uredbi („nadležno tijelo” ili „nadležna tijela”) i osigurava njihovu operativnost. U slučaju imenovanja više od jednog nadležnog tijela, države članice odlučuju o njihovim pojedinačnim ovlastima i utvrđuju zahtjeve u pogledu njihove međusobne koordinacije.

2. Sastav nadležnih tijela je takav da jamči njihovu neovisnost i neutralnost, a njihovi poslovници su takvi da osiguravaju transparentnost u obavljanju njihovih poslova, kao i uključenost svih zainteresiranih stranaka.

3. Države članice osiguravaju da nadležna tijela ispunjavaju zahtjeve utvrđene u Prilogu V.

4. Nadležna tijela osiguravaju da postupak verifikacije na dosljedan, neutralan i vjerodostojan način obavljaju osobe koje su neovisne o operateru kojeg se verificira, na temelju međunarodnih, europskih ili nacionalnih standarda i postupaka koji se odnose na tijela koja provode programe certifikacije proizvoda.

Članak 5.

Odbor Europske unije za znak za okoliš

1. Komisija osniva Odbor Europske unije za znak za okoliš (EUEB) koji se sastoji od predstavnika nadležnih tijela svih država članica iz članka 4. i predstavnika drugih zainteresiranih stranaka. EUEB bira predsjednika prema svojem poslovniku. Odbor doprinosi razvijanju i reviziji mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a i svakom preispitivanju provođenja programa dodjele znaka za okoliš EU-a. Isto tako Komisiji pruža savjete i pomoć u tim područjima te izdaje preporuke o minimalnim zahtjevima u pogledu okolišne učinkovitosti.

2. Komisija osigurava da EUEB u okviru svojeg djelovanja poštuje uravnoteženo sudjelovanje svih zainteresiranih stranaka relevantnih za svaku skupinu proizvoda, npr. proizvođača, uvoznika, pružatelja usluga, trgovaca na veliko ili trgovaca na malo, posebno mala i srednja poduzeća (MSP-ove) te skupine za zaštitu okoliša i organizacije potrošača.

Članak 6.

Opći zahtjevi u pogledu mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a

1. Mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a temelje se na okolišnoj učinkovitosti proizvoda, uzimajući u obzir najnovije strateške ciljeve Zajednice u području okoliša.

2. Mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a utvrđuju se zahtjevi koje proizvod mora ispuniti da bi mogao nositi znak za okoliš EU-a.

3. Mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a utvrđuju se na znanstvenoj osnovi, uzimajući u obzir cijeli životni ciklus proizvoda. Pri utvrđivanju tih mjerila uzima se u obzir sljedeće:

- (a) najznačajniji utjecaji na okoliš, posebno utjecaj na klimatske promjene, utjecaj na prirodu i biološku raznolikost, potrošnju energije i resursa, stvaranje otpada, emisije u sve medije u okolišu, onečišćenje izazvano fizikalnim čimbenicima, te na uporabu i ispuštanje opasnih tvari;

⁽¹⁾ SL L 311, 28.11.2001., str. 67.

⁽²⁾ SL L 311, 28.11.2001., str. 1.

- (b) zamjena opasnih tvari sigurnijim tvarima ili kroz uporabu alternativnih materijala ili dizajna, gdje god je to tehnički izvedivo;
- (c) potencijal smanjivanja utjecaja na okoliš zbog trajnosti i ponovne uporabivosti proizvoda;
- (d) neto okolišna bilanca proizvoda u različitim fazama njegovog životnog ciklusa koja prikazuje potencijalne koristi za i opterećenja na okoliš, uključujući zdravstvene i sigurnosne aspekte;
- (e) prema potrebi, socijalni i etički aspekti, npr. upućivanje na odgovarajuće međunarodne konvencije i sporazume kao što su relevantni standardi i etički kodeksi Međunarodne organizacije rada (ILO);
- (f) mjerila utvrđena za druge znakove za okoliš, posebno za znakove tipa I. prema normi EN ISO 14024, koji su službeno priznati na nacionalnoj ili regionalnoj razini, ako takvi znakovi postoje za navedenu skupinu proizvoda, radi jačanja sinergije;
- (g) načelo smanjivanja broja pokusa na životinjama u najvećoj mogućoj mjeri.

4. Mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a uključuju zahtjeve čija je namjena osigurati da proizvodi koji nose znak za okoliš EU-a funkcioniraju na odgovarajući način u skladu s namjenom za koju su predviđeni.

5. Prije utvrđivanja mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a za hranu i hranu za životinje kako su definirana u Uredbi (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane⁽¹⁾ Komisija će najkasnije do 31. prosinca 2011. provesti studiju u kojoj će istražiti mogućnost utvrđivanja pouzdanih mjerila za okolišnu učinkovitost takvih proizvoda tijekom njihovog cijelog životnog ciklusa, uključujući proizvode ribarstva i akvakulture. U toj studiji osobito pozornost treba posvetiti utjecaju bilo kojeg mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a na hranu i hranu za životinje kao i na neprerađene poljoprivredne proizvode iz područja primjene Uredbe (EZ) 834/2007. U studiji treba razmotriti opciju da samo proizvodi koji su certificirani kao ekološki ispunjavaju uvjete za dodjelu znaka za okoliš EU-a, kako bi se izbjeglo zbunjivanje potrošača.

Uzevši u obzir rezultate studije i mišljenje EUEB-a, Komisija odlučuje za koju je skupinu hrane i hrane za životinje uopće moguće utvrditi mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a, u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 16. stavka 2.

6. Znak za okoliš EU-a ne smije se dodijeliti robi koja sadrži tvari ili pripravke/smjesu koje prema Uredbi (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o

razvrstavanju, označavanju i pakiranju tvari i smjesa ispunjavaju mjerila za svrstavanje među toksične, opasne za okoliš, karcinogene, mutagene ili toksične za reprodukciju (CMR)⁽²⁾, ni tvarima koje sadrže tvari iz članka 57. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije⁽³⁾.

7. Komisija može usvojiti mjere za odobravanje odstupanja od stavka 6. za posebne kategorije roba koje sadrže tvari iz stavka 6., ali samo u slučaju kada ih tehnički nije moguće zamijeniti drugim tvarima izravno ili kroz primjenu alternativnih materijala ili dizajna, ili kada se radi o proizvodima koji imaju daleko višu razinu okolišne učinkovitosti od drugih roba iste kategorije. Odstupanja se ne odobravaju za tvari koje ispunjavaju mjerila iz članka 57. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 i koje su identificirane prema postupku opisanom u članku 59. stavku 1. te Uredbe a prisutne su u smjesama, u proizvodu ili u bilo kojem homogenom dijelu kompleksnog proizvoda u koncentracijama višim od 0,1 % (maseni udio). Te mjere, namijenjene za izmjenu elemenata ove Uredbe koji nisu ključni usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 16. stavka 2.

Članak 7.

Razvijanje i revizija mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a

1. Nakon savjetovanja s EUEB-om, Komisija, države članice, nadležna tijela i drugi dionici mogu pokrenuti i voditi postupak razvijanja ili revizije mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a. Kada su ti drugi dionici zaduženi za vođenje postupka razvijanja mjerila, oni moraju pokazati stručnost u području predmetnog proizvoda, kao i sposobnost za vođenje postupka neutralno i u skladu s ovom Uredbom. U tom smislu prednost imaju konzorciji sastavljeni od više interesnih skupina.

U skladu s postupkom utvrđenim u Prilogu I. dijelu A, stranka koja pokreće i vodi postupak razvijanja ili revizije mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a sastavlja sljedeće dokumente:

- (a) preliminarno izvješće;
- (b) prijedlog nacrtu mjerila;
- (c) tehničko izvješće koje potkrepljuje prijedlog nacrtu mjerila;
- (d) konačno izvješće;
- (e) priručnik za potencijalne korisnike znaka za okoliš EU-a i nadležna tijela;
- (f) priručnik za državna tijela koja dodjeljuju javne ugovore.

Ta se dokumentacija podnosi Komisiji i EUEB-u.

⁽¹⁾ SL L 31, 1.2.2002., str. 1.

⁽²⁾ SL L 353, 31.12.2008., str. 1.

⁽³⁾ SL L 396, 30.12.2006., str. 1.

2. Ako u okviru nekog drugog programa dodjele znaka za okoliš koji udovoljava zahtjevima norme EN ISO 14024 za znakove za okoliš tipa I., već postoje mjerila za skupinu proizvoda za koju mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a još nisu utvrđena, svaka država članica u kojoj je taj drugi program priznat može, nakon savjetovanja s Komisijom i EUEB-om, predložiti da se navedena mjerila razvijaju u okviru programa dodjele znaka za okoliš EU-a.

U takvim se slučajevima može primjenjivati skraćeni postupak razvijanja mjerila utvrđen u Prilogu I. dijelu B, pod uvjetom da su predložena mjerila bila razvijena u skladu s Prilogom I. dijelom A. Taj postupak vodi ili Komisija ili država članica koja je u skladu s prvim podstavkom predložila skraćeni postupak razvijanja mjerila.

3. Ako je potrebna revizija mjerila koja nije ključna, može se primijeniti skraćeni postupak revizije utvrđen u Prilogu I. dijelu C.

4. Do 19. veljače 2011. EUEB i Komisija će dogovoriti radni plan koji će uključivati strategiju i netaksativni popis skupina proizvoda. Taj će plan obuhvaćati i druge mjere Zajednice (npr. u području zelene javne nabave) i može ga se ažurirati prema najnovijim strateškim ciljevima Zajednice u području okoliša. Navedeni plan redovito se ažurira.

Članak 8.

Utvrđivanje mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a

1. Nacrt mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a izrađuje se u skladu s postupkom utvrđenim u Prilogu I. i pritom se u obzir uzima radni plan.

2. Najkasnije devet mjeseci nakon savjetovanja s EUEB-om Komisija usvaja mjere za razvijanje posebnih mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a za svaku skupinu proizvoda. Te se mjere objavljuju u *Službenom listu Europske unije*.

U svojem konačnom prijedlogu Komisija uzima u obzir primjedbe EUEB-a te jasno ističe, dokumentira i objašnjava razloge za eventualne izmjene konačnog prijedloga u odnosu na nacrt mjerila koji je uslijedio nakon savjetovanja s EUEB-om.

Te mjere, namijenjene za izmjenu elemenata ove Uredbe koji nisu ključni njezinim dopunjavanjem, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 16. stavka 2.

3. U okviru mjera iz stavka 2. Komisija:

- (a) utvrđuje zahtjeve za procjenjivanje sukladnosti određenih proizvoda s mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a („zahtjevi za procjenjivanje”);
- (b) za svaku skupinu proizvoda navodi tri ključne okolišne značajke koje se smiju navesti na neobveznom znaku s poljem za tekst opisanim u Prilogu II.;

- (c) za svaku skupinu proizvoda navodi relevantno razdoblje važenja mjerila i zahtjeva za procjenjivanje;
- (d) navodi stupanj varijabilnosti proizvoda koji je dopušten tijekom razdoblja važenja iz točke (c).

4. Pri utvrđivanju mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a vodi se računa da se ne uvedu mjere čija bi provedba mogla predstavljati nerazmjerna administrativna i ekonomska opterećenja za mala i srednja poduzeća (MSP).

Članak 9.

Dodjela znaka za okoliš EU-a i uvjeti za njegovu uporabu

1. Svaki operater koji želi koristiti znak za okoliš EU-a podnosi zahtjev nadležnim tijelima iz članka 4. u skladu sa sljedećim pravilima:

- (a) ako proizvod potječe iz jedne države članice, zahtjev se podnosi nadležnom tijelu te države članice;
- (b) ako proizvod istog oblika potječe iz više država članica, zahtjev se podnosi nadležnom tijelu jedne od tih država članica;
- (c) ako proizvod potječe izvan Zajednice, zahtjev se podnosi nadležnom tijelu bilo koje od država članica u kojoj će proizvod biti ili je stavljen na tržište.

2. Znak za okoliš EU-a ima oblik prikazan u Prilogu II.

Znak za okoliš EU-a može se koristiti samo u vezi s proizvodima koji udovoljavaju mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a, važećima za predmetne proizvode kojima je znak za okoliš EU-a dodijeljen.

3. U zahtjevima se navode potpuni kontakt podaci o operateru kao i predmetnoj skupini proizvoda, potpuni opis proizvoda kao i sve druge informacije koje nadležno tijelo traži.

Zahtjevi sadrže svu relevantnu dokumentaciju kako je navedena u relevantnoj mjeri Komisije za razvijanje mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a za predmetnu skupinu proizvoda.

4. Nadležno tijelo kojem se upućuje zahtjev zaračunava naknade u skladu s Prilogom III. Znak za okoliš EU-a može se koristiti pod uvjetom da se naknade plate na vrijeme.

5. U roku od dva mjeseca po primitku zahtjeva predmetno nadležno tijelo provjerava je li dokumentacija kompletna i o tome obavješćuje operatera. Nadležno tijelo može odbiti zahtjev ako operater ne kompletira dokumentaciju u roku od šest mjeseci po takvoj obavijesti.

Ako je dokumentacija potpuna i ako je nadležno tijelo potvrdilo da proizvod udovoljava mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a i zahtjevima za procjenjivanje objavljenima u skladu s člankom 8., nadležno tijelo proizvodu dodjeljuje registracijski broj.

Troškove ispitivanja i procjenjivanja sukladnosti s mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a snose operateri. Operaterima se mogu zaračunati i troškovi putovanja i smještaja u slučajevima kada je potrebna verifikacija na licu mjesta izvan države članice u kojoj nadležno tijelo ima sjedište.

6. Ako prema mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a proizvodni pogoni moraju ispunjavati određene zahtjeve, te zahtjeve moraju ispuniti svi pogoni u kojima se izrađuje proizvod koji nosi znak za okoliš EU-a. Prema potrebi nadležno tijelo obavlja verifikacije na licu mjesta ili za to imenuje ovlaštenoga zastupnika.

7. Nadležna tijela priznaju u prvom redu ispitivanja akreditirana prema normi ISO 17025 i verifikacije koje obavljaju tijela akreditirana prema normi EN 45011 ili nekoj drugoj ekvivalentnoj međunarodnoj normi. Nadležna tijela surađuju kako bi osigurala djelotvornu i dosljednu provedbu postupaka procjenjivanja i verifikacije, posebno u okviru radne skupine spomenute u članku 13.

8. Sa svakim operaterom nadležno tijelo sklapa ugovor koji sadrži uvjete uporabe znaka za okoliš EU-a (uključujući odredbe o odobravanju i oduzimanju znaka za okoliš EU-a, posebno nakon revizije mjerila). U tu svrhu primjenjuje se standardni ugovor u skladu s obrascem iz Priloga IV.

9. Operater smije staviti znak za okoliš EU-a na proizvod tek po sklapanju ugovora. Na proizvod koji nosi znak za okoliš EU-a operater stavlja i registracijski broj.

10. Nadležno tijelo koje je proizvodu dodijelilo znak za okoliš EU-a o tome obavješćuje Komisiju. Komisija uspostavlja zajednički registar i redovito ga ažurira. Taj je registar javno dostupan na internetskoj stranici posvećenoj znaku za okoliš EU-a.

11. Znak za okoliš EU-a smije se koristiti na proizvodima kojima je znak za okoliš EU-a dodijeljen i na promidžbenim materijalima koji se odnose na te proizvode.

12. Dodjela znaka za okoliš EU-a ne dovodi u pitanje okolišne ili druge regulatorne zahtjeve Zajednice ili nacionalnog prava koji se primjenjuju na različite faze životnog ciklusa proizvoda.

13. Pravo na uporabu znaka za okoliš EU-a ne proteže se i na uporabu znaka za okoliš EU-a kao sastavnog dijela žiga.

Članak 10.

Nadzor i kontrola uporabe znaka za okoliš EU-a

1. Zabranjeno je svako lažno ili obmanjujuće oglašavanje ili uporaba bilo kakvoga znaka ili logotipa koji bi se mogao krivo protumačiti kao znak za okoliš EU-a.

2. Što se tiče proizvoda kojima je dodijelilo znak za okoliš EU-a, nadležno tijelo redovito verificira sukladnost tih proizvoda s mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a i zahtjevima za procjenjivanje navedenima u članku 8. Nadležno tijelo takve verifikacije prema potrebi obavlja i na temelju pritužbe. Te se verifikacije mogu obavljati na licu mjesta primjenom metode slučajnog odabira.

Nadležno tijelo koje je proizvodu dodijelilo znak za okoliš EU-a obavješćuje korisnika znaka za okoliš EU-a o svakoj pritužbi koja se odnosi na proizvod koji nosi znak za okoliš EU-a i može od korisnika zatražiti da odgovori na te pritužbe. Nadležno tijelo ne mora otkriti identitet podnositelja pritužbe.

3. Korisnik znaka za okoliš EU-a nadležnom tijelu koje je proizvodu dodijelilo znak za okoliš EU-a omogućuje obavljanje svih potrebnih preispitivanja za praćenje stalne sukladnosti s mjerilima za predmetnu skupinu proizvoda i s člankom 9.

4. Na zahtjev nadležnog tijela koje je proizvodu dodijelilo znak za okoliš EU-a korisnik znaka za okoliš EU-a odobrava pristup prostorima u kojima se predmetni proizvod proizvodi.

Takav zahtjev može biti podnesen u bilo koje prihvatljivo vrijeme i bez najave.

5. Ako bilo koje nadležno tijelo, nakon što je korisniku znaka za okoliš EU-a dalo mogućnost da iznese svoja opažanja, utvrdi da proizvod koji nosi znak za okoliš EU-a ne ispunjava mjerila za relevantnu skupinu proizvoda ili da se znak za okoliš EU-a ne koristi u skladu s člankom 9., ono će ili zabraniti uporabu znaka za okoliš EU-a na tom proizvodu ili, u slučaju da je taj znak za okoliš EU-a dodijelilo neko drugo nadležno tijelo, obavijestiti to nadležno tijelo. Korisnik znaka za okoliš EU-a nema pravo na povrat naknada iz članka 9. stavka 4., ni u cijelom iznosu ni djelomično.

Navedeno nadležno tijelo o toj zabrani odmah obavješćuje sva druga nadležna tijela i Komisiju.

6. Nadležno tijelo koje je dodijelilo znak za okoliš EU-a ne smije otkriti niti koristiti za bilo koju drugu namjenu koja nije povezana s dodjelom prava na uporabu znaka za okoliš EU-a, informacije kojima je dobilo pristup tijekom procjenjivanja sukladnosti korisnika znaka za okoliš EU-a s pravilima o uporabi znaka za okoliš EU-a navedenima u članku 9.

Nadležno tijelo poduzima sve moguće mjere kako bi osiguralo zaštitu dokumenata od krivotvorenja i otuđivanja.

Članak 11.**Programi dodjele znaka za okoliš u državama članicama**

1. Ako su mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a već objavljena, drugi programi obilježavanja znakovima za okoliš tipa I. u skladu s EN ISO 14024 koji su službeno priznati na nacionalnoj ili regionalnoj razini i u vrijeme objavljivanja ne obuhvaćaju tu skupinu proizvoda mogu se na tu skupinu proizvoda proširiti samo ako su mjerila utvrđena u okviru tih programa najmanje jednako stroga kao mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a.

2. Radi usklađivanja mjerila programa obilježavanja znakovima za okoliš (EN ISO 14024 tip I.) pri utvrđivanju mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a uzimaju se u obzir mjerila utvrđena u okviru službeno priznatih programa obilježavanja znakovima za okoliš u državama članicama.

Članak 12.**Promicanje znaka za okoliš EU-a**

1. Države članice i Komisija u suradnji s EUEB-om dogovaraju poseban akcijski plan za promicanje uporabe znaka za okoliš EU-a koji uključuje:

- (a) akcije za podizanje svijesti i informiranje te javne obrazovne kampanje za potrošače, proizvođače, trgovce na veliko, pružatelje usluga, javne nabavljачe, trgovce, trgovce na malo i javnost;
- (b) poticanje prihvatanja programa, posebno za mala i srednja poduzeća (MSP),

te na taj način podržavaju razvoj toga programa.

2. Znak za okoliš EU-a može se promicati putem web stranice posvećene znaku za okoliš EU-a, koja pruža osnovne informacije i promidžbene materijale o znaku za okoliš EU-a na svim jezicima Zajednice.

3. Države članice potiču uporabu „Priručnika za državna tijela koja dodjeljuju javne ugovore“, kako je naveden u Prilogu I. dijelu A točki 5. U tu svrhu države članice, na primjer, razmatraju mogućnost utvrđivanja ciljeva za nabavu proizvoda koji ispunjavaju mjerila navedena u tom priručniku.

Članak 13.**Razmjena informacija i iskustava**

1. Radi promicanja dosljednog provođenja ove Uredbe, nadležna tijela redovito razmjenjuju informacije i iskustva, posebno o primjeni članka 9. i 10.

2. U tu svrhu Komisija osniva radnu skupinu nadležnih tijela. Radna skupina sastaje se najmanje dvaput godišnje. Putne troškove snosi Komisija. Radna skupina bira svojeg predsjednika i donosi svoj poslovnik.

Članak 14.**Izvješće**

Do 19. veljače 2015. Komisija će Europskom parlamentu i Vijeću podnijeti izvješće o provedbi programa dodjele znaka za okoliš EU-a. U izvješću se navode i elementi za moguću reviziju programa.

Članak 15.**Izmjene priloga**

Komisija može izmjenjivati priloge, što uključuje i promjenu maksimalnih naknada predviđenih u Prilogu III., uzimajući u obzir da naknade moraju pokriti troškove upravljanja programom.

Te mjere, namijenjene za izmjenu elemenata ove Uredbe koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 16. stavka 2.

Članak 16.**Postupak Odbora**

1. Komisiji pomaže Odbor.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

Članak 17.**Sankcije**

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenje odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Države članice odmah obavješćuju Komisiju o tim pravilima i svim kasnijim izmjenama.

Članak 18.**Stavljanje izvan snage**

Uredba (EZ) br. 1980/2000 ovime se stavlja izvan snage.

Članak 19.**Prijelazne odredbe**

Uredba (EZ) br. 1980/2000 nastavlja se primjenjivati na ugovore sklopljene u skladu s njezinim člankom 9. do datuma isteka tih ugovora, izuzimajući njezine odredbe o naknadama.

Na te ugovore primjenjuje se Prilog III. članak 9. stavak 4. ove Uredbe.

Članak 20.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 25. studenoga 2009.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
Å. TORSTENSSON

—

PRILOG I.

POSTUPAK RAZVIJANJA I REVIZIJE MJERILA ZA DODJELU ZNAKA ZA OKOLIŠ

A. Standardni postupak

Sastavljaju se sljedeći dokumenti:

1. Preliminarno izvješće

Preliminarno izvješće sadrži sljedeće elemente:

- Količinski izražene potencijalne koristi za okoliš vezane uz predmetnu skupinu proizvoda, pri čemu treba uzeti u obzir koristi koje proizlaze iz drugih sličnih europskih i nacionalnih ili regionalnih programa obilježavanja znakovima za okoliš tipa I. u skladu s EN ISO 14024,
- Obrazloženje odabira i područje primjene skupine proizvoda,
- Analizu svih mogućih problema vezanih uz trgovinu,
- Analizu mjerila za dodjelu drugih znakova za okoliš,
- Važeće zakone i zakonodavne inicijative koje su u tijeku, a vezane su uz sektor u koji pripada skupina proizvoda,
- Analizu mogućnosti zamjene opasnih tvari sigurnijim tvarima kao takvima ili kroz uporabu alternativnih materijala ili dizajna kadgod je to tehnički izvedivo, posebno kada su u pitanju tvari vrlo visokog rizika iz članka 57. Uredbe (EZ) br. 1907/2006,
- Podatke o unutarnjem tržištu Zajednice koji se odnose na predmetni sektor, uključujući količine i promet,
- Trenutačne i buduće mogućnosti prodora proizvoda koji nose znak za okoliš EU-a na tržište,
- Opseg i sveukupnu relevantnost utjecaja na okoliš koji se povezuju sa skupinom proizvoda, na temelju novih ili postojećih analiza njihovog životnog ciklusa. Mogu se koristiti i drugi znanstveni dokazi. Ključna i kontroverzna pitanja moraju biti detaljno prikazana i ocijenjena,
- Napomene o izvorima prikupljenih podataka i informacija korištenih u izvješću.

Preliminarno izvješće objavljuje se na web stranici Komisije posvećenoj znaku za okoliš EU-a gdje ga se tijekom utvrđivanja mjerila može komentirati ili koristiti kao izvor podataka.

Ako treba utvrditi mjerila za skupine proizvoda hrana ili hrana za životinje, prema studiji provedenoj u skladu s člankom 6. stavkom 5., preliminarnim izvješćem mora se dokazati:

- da razvoj mjerila za znak za okoliš EU-a odabranom proizvodu daje stvarnu dodanu vrijednost s obzirom na okoliš,
- da znak za okoliš EU-a obuhvaća cijeli životni ciklus proizvoda, i
- da pri uporabi znaka za okoliš EU-a na odabranom proizvodu neće doći do zabune u odnosu na druge oznake za hranu.

2. Prijedlog nacrtu mjerila i s njime povezano tehničko izvješće

Po objavljivanju preliminarnog izvješća izrađuje se prijedlog nacrtu mjerila i tehničko izvješće koje ga potkrepljuje.

Nacrt mjerila mora ispunjavati sljedeće zahtjeve:

- da se mjerila temelje na najboljim proizvodima dostupnima na tržištu Zajednice s obzirom na okolišnu učinkovitost tijekom njihovog životnog ciklusa i da u trenutku donošenja odgovaraju približno 10 - 20 % najboljih proizvoda dostupnih na tržištu Zajednice u smislu okolišne učinkovitosti,
- da se radi potrebne fleksibilnosti točan postotak definira od slučaja do slučaja, pri čemu je kod svakog slučaja cilj promicati okolišno najprihvatljivije proizvode i potrošačima osigurati dovoljan izbor,
- da se pri utvrđivanju mjerila uzima u obzir neto okolišna bilanca koristi za i opterećenja na okoliš, uključujući sigurnosne i zdravstvene aspekte; da se prema potrebi uzimaju u obzir socijalni i etički aspekti, npr. upućivanjem na međunarodne konvencije i sporazume kao što su relevantni standardi i etički kodeksi Međunarodne organizacije rada (ILO),
- da se mjerila temelje na najznačajnijim utjecajima proizvoda na okoliš, da u realnim granicama mogućnosti budu izraženi pomoću ključnih tehničkih pokazatelja okolišne učinkovitosti i da budu primjereni za procjenjivanje prema pravilima ove Uredbe,
- da se mjerila temelje na pouzdanim podacima i informacijama koje su, koliko je to moguće, reprezentativne za cijelo tržište Zajednice,
- da se mjerila temelje na podacima o životnom ciklusu i kvantitativnim utjecajima na okoliš, tamo gdje je to primjereno u skladu s europskim referentnim sustavima podataka o životnim ciklusima (ELCD),
- da mjerila odražavaju stajališta svih zainteresiranih strana uključenih u postupak savjetovanja,
- da mjerila pri utvrđivanju definicija, ispitnih metoda i tehničke i administrativne dokumentacije garantiraju sukladnost s postojećim zakonodavstvom koje se primjenjuje na skupinu proizvoda,
- da mjerila odražavaju relevantne politike Zajednice i sve što je u tom smislu napravljeno za druge srodne skupine proizvoda.

Prijedlog nacra mjerila mora biti napisan tako da bude lako dostupan onima koji ih žele primjenjivati. U nacrtu se daje opravdanje za svako mjerilo i objašnjavaju koristi za okoliš koje proizlaze iz svakog mjerila.

Tehničko izvješće sadrži najmanje sljedeće elemente:

- znanstveno objašnjenje svakog zahtjeva i mjerila,
- količinske pokazatelje ukupne okolišne učinkovitosti za koju se na temelju mjerila očekuje da će se postići u odnosu na prosječne proizvode na tržištu,
- procjenu očekivanih okolišnih/ekonomskih/socijalnih utjecaja mjerila kao cjeline,
- relevantne ispitne metode za procjenjivanje različitih mjerila,
- procjenu troškova ispitivanja,
- za svako mjerilo, informacije o svim ispitivanjima, izvješća i ostalu dokumentaciju koju na zahtjev nadležnog tijela korisnici moraju dostaviti u skladu s člankom 10. stavkom 3.

Prijedlog nacra mjerila i tehničko izvješće objavljuju se na web stranici Komisije posvećenoj znaku za okoliš EU-a i dostupni su javnosti radi komentara. Strana koja vodi razvijanje mjerila za određenu skupinu proizvoda distribuira prijedlog i izvješće svim zainteresiranim stranama.

O nacrtu mjerila sazivaju se najmanje dva otvorena sastanka radnih skupina na koje se pozivaju sve zainteresirane strane kao što su nadležna tijela, predstavnici industrije (uključujući mala i srednja poduzeća), sindikati, trgovci na malo, uvoznici, okolišne organizacije za i organizacije potrošača. Na tim sastancima sudjeluje i Komisija.

Prijedlog nacra mjerila i tehničko izvješće objavljuju se najmanje mjesec dana prije sastanka prve radne skupine. Svaki kasniji prijedlog nacra mjerila dostupan je najmanje mjesec dana prije sljedećeg sastanka. Razlozi za svaku promjenu mjerila u kasnijim nacrtima moraju biti u potpunosti obrazloženi i dokumentirani uzimajući u obzir rasprave na otvorenim sastancima radnih skupina i komentare iznesene u javnim raspravama.

Na sve komentare zaprimljene tijekom postupka utvrđivanja mjerila daju se odgovori, uz naznaku jesu li prihvaćeni ili odbijeni i zašto.

3. *Konačno izvješće i nacrt mjerila*

Konačno izvješće sadrži sljedeće elemente:

Jasne odgovore na sve komentare i prijedloge, uz naznaku jesu li prihvaćeni ili odbijeni i zašto. Zainteresirane strane iz Europske unije i zainteresirane strane izvan Europske unije tretiraju se ravnopravno.

Konačno izvješće sadrži i sljedeće elemente:

- sažetak na jednoj stranici o razini potpore koju za nacrt mjerila daju nadležne tijela,
- popis svih dokumenata razaslanih tijekom rada na razvijanju mjerila, u kojem je za svaki dokument naveden datum slanja i adresa primatelja, zajedno s kopijom svakog predmetnog dokumenta,
- popis zainteresiranih strana koje su sudjelovale u tom radu ili s kojima je obavljeno savjetovanje ili koje su izrazile svoje mišljenje, zajedno s njihovim kontakt informacijama,
- sažetak o provedenom postupku,
- tri ključne okolišne značajke skupine proizvoda koje mogu biti navedene na neobveznoj oznaci s poljem za tekst kako je opisana u Prilogu II.,
- prijedlog marketinške i komunikacijske strategije za skupinu proizvoda.

Sve primljene primjedbe koje se odnose na konačno izvješće uzimaju se u obzir, a informacije o mjerama poduzetima u vezi s tim komentarima daju se na zahtjev.

4. *Priručnik za potencijalne korisnike znaka za okoliš EU-a i nadležna tijela*

Izradit će se priručnik za pomoć potencijalnim korisnicima znaka za okoliš EU-a i nadležnim tijelima pri procjenjivanju sukladnosti proizvoda s mjerilima.

5. *Priručnik za državna tijela koja dodjeljuju javne ugovore*

Izradit će se priručnik za državna tijela koja dodjeljuju ugovore o javnoj nabavi sa smjernicama za uporabu mjerila za dodjelu znaka za okoliš EU-a.

Komisija će pripremiti predloške priručnika za potencijalne korisnike i nadležna tijela i priručnika za državna tijela koja dodjeljuju ugovore o javnoj nabavi prevedene na sve službene jezike Zajednice.

B. *Skraćeni postupak kada su mjerila već razvijena u okviru drugih programa dodjele znaka za okoliš tipa I. u skladu s EN ISO 14024*

Komisiji se dostavlja samo jedno izvješće. To izvješće uključuje dio koji pokazuje da su ispunjeni tehnički zahtjevi i zahtjevi u pogledu savjetovanja navedeni u dijelu A, kao i prijedlog nacrta mjerila, priručnik za potencijalne korisnike znaka za okoliš EU-a i nadležna tijela i priručnik za državna tijela koja dodjeljuju javne ugovore.

Ako je Komisija zadovoljna s tim izvješćem i ako mjerila ispunjavaju zahtjeve navedene u dijelu A, izvješće i prijedlog nacrta mjerila objavljuju se na web stranici Komisije posvećenoj znaku za okoliš EU-a i dostupni su za savjetovanje s javnošću.

Na svaki komentar zaprimljen tijekom razdoblja savjetovanja s javnošću daje se odgovor, uz naznaku je li taj komentar prihvaćen ili odbijen i zašto.

Podložno eventualnim promjenama napravljenima tijekom razdoblja savjetovanja s javnošću te ako nijedna država članica ne zatraži otvoreni sastanak radne skupine, Komisija može usvojiti mjerila u skladu s člankom 8.

Na zahtjev bilo koje države članice održava se otvoreni sastanak radne skupine o nacrtu mjerila, u kojem sudjeluju sve zainteresirane strane kao što su nadležna tijela, predstavnici industrije (uključujući mala i srednja poduzeća), sindikati, trgovci na malo, uvoznici, okolišne organizacije i organizacije potrošača. Na tim sastancima sudjeluje i Komisija.

Podložno eventualnim promjenama napravljenima tijekom razdoblja savjetovanja s javnošću ili tijekom otvorenog sastanka radne skupine, Komisija može usvojiti mjerila u skladu s člankom 8.

C. Skraćeni postupak za manje značajnu reviziju mjerila

Komisija sastavlja izvješće koje sadrži sljedeće:

- opravdanje kojim se objašnjava zašto nema potrebe za potpunom revizijom mjerila i zašto je dovoljno jednostavno ažuriranje mjerila i razinâ njihove strogosti,
- tehnički dio na temelju kojeg se ažuriraju prijašnji podaci o tržištu koji su korišteni pri utvrđivanju mjerila,
- prijedlog nacrtu revidiranih mjerila,
- količinske pokazatelje ukupne okolišne učinkovitosti koja se na temelju mjerila očekuje postići u odnosu na prosječne proizvode na tržištu,
- revidirani priručnik za potencijalne korisnike znaka za okoliš EU-a i nadležna tijela,
- revidirani priručnik za državna tijela koja dodjeljuju javne ugovore.

Izvješće i prijedlog nacrtu mjerila dostupni su radi savjetovanja s javnošću na internetskoj stranici Komisije posvećenoj znaku za okoliš EU-a tijekom razdoblja od dva mjeseca za komentare.

Na svaki komentar zaprimljen tijekom razdoblja savjetovanja s javnošću daje se odgovor, uz naznaku je li taj komentar prihvaćen ili odbijen i zašto.

Podložno eventualnim promjenama napravljenima tijekom razdoblja savjetovanja s javnošću te ako nijedna država članica ne zatraži otvoreni sastanak radne skupine, Komisija može usvojiti mjerila u skladu s člankom 8.

Na zahtjev bilo koje države članice održava se otvoreni sastanak radne skupine o nacrtu revidiranih mjerila u kojem sudjeluju sve zainteresirane strane kao što su nadležna tijela, predstavnici industrije (uključujući mala i srednja poduzeća), sindikati, trgovci na malo, uvoznici, okolišne organizacije i organizacije potrošača. Na tim sastancima sudjeluje i Komisija.

Podložno eventualnim promjenama napravljenima tijekom razdoblja savjetovanja s javnošću ili tijekom otvorenog sastanka radne skupine, Komisija može usvojiti mjerila u skladu s člankom 8.

PRILOG II.

OBLIK ZNAKA ZA OKOLIŠ EU-a

Znak za okoliš EU-a ima sljedeći oblik:

Znak:

Neobvezna oznaka s poljem za tekst (operator može uporabiti ovo polje za tekst na način utvrđen relevantnim mjerilima za skupinu proizvoda):

Na proizvodu mora biti naveden i registracijski broj znaka za okoliš EU-a. Taj se broj navodi u sljedećem obliku:

EU Ecolabel: xxxx/yyyy/zzzzz

Gdje se xxxx odnosi na zemlju registracije, yyyy se odnosi na skupinu proizvoda i zzzzz se odnosi na broj koji je dodijelilo nadležno tijelo.

Znak, neobvezna oznaka s poljem za tekst i registracijski broj otiskuju se ili u dvije boje (Pantone 347 zelena za lišće i stabljiku cvijeta, simbol „EUR”, internetska adresa i kratica EU, a Pantone 279 za sve druge elemente, tekst i okvir), ili crno na bijelom ili bijelo na crnom.

PRILOG III.

NAKNADE

1. Naknada za podnošenje zahtjeva

Nadležno tijelo kojem se upućuje zahtjev zaračunava naknadu u skladu sa stvarnim administrativnim troškovima obrade zahtjeva. Ta naknada ne može biti niža od 200 EUR ni viša od 1 200 EUR.

Kada se radi o malim i srednjim poduzećima ⁽¹⁾ i operaterima u zemljama u razvoju, maksimalna naknada za podnošenje zahtjeva ne može biti viša od 600 EUR.

Kada se radi o mikro poduzetnicima ⁽¹⁾, maksimalna naknada za podnošenje zahtjeva ne može biti viša od 350 EUR.

Naknada za podnošenje zahtjeva smanjuje se za 20 % za podnositelje zahtjeva koji su registrirani u okviru sustava upravljanja okolišem i neovisnog ocjenjivanja (EMAS) i/ili certificirani prema normi ISO 14001. Uvjet za to smanjenje je da se podnositelj zahtjeva izričito obveže da će u svojoj okolišnoj politici osigurati potpunu sukladnost svojih proizvoda označenih znakom za okoliš EU-a s mjerilima za dodjelu znaka za okoliš EU-a tijekom važenja ugovora i da je ta obveza primjereno uključena u detaljno opisane okolišne ciljeve. Podnositelji zahtjeva koji imaju certifikat ISO 14001 svake godine dokazuju provedbu ove obveze. Podnositelji zahtjeva registrirani u okviru EMAS-a dostavljaju primjerak svoje izjave o okolišu koja se svake godine verificira.

2. Godišnja naknada

Nadležno tijelo može od svakog podnositelja zahtjeva kojem je dodijeljen znak za okoliš EU-a zahtijevati plaćanje naknade u visini od 1 500 EUR za uporabu znaka.

Kada se radi o malim i srednjim poduzećima i operaterima u zemljama u razvoju, maksimalna godišnja naknada ne može biti viša od 750 EUR.

Kada se radi o mikro poduzećima, maksimalna naknada za podnošenje zahtjeva ne može biti viša od 350 EUR.

Razdoblje za koje se plaća godišnja naknada započinje s datumom dodjele znaka za okoliš EU-a podnositelju zahtjeva.

⁽¹⁾ Mala i srednja poduzeća i mikro poduzeća kako su definirana u Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).

PRILOG IV.

STANDARDNI UGOVOR O UVJETIMA UPORABE ZNAKA ZA OKOLIŠ EU-A

UVOD

Nadležno tijelo (puni naziv) dalje u tekstu „nadležno tijelo”,

registrirano u (puna adresa), koje za potrebe potpisivanja ovog Ugovora zastupa (ime odgovorne osobe) i (puni naziv nositelja prava uporabe znaka), u svojstvu proizvođača, uvoznika, pružatelja usluga, trgovca na veliko ili trgovca na malo, čija je službena registrirana adresa (puna adresa), dalje u tekstu „nositelj”, kojega zastupa (ime odgovorne osobe), dogovorili su sljedeće u vezi s uporabom znaka za okoliš EU-a, u skladu s Uredbom (EZ) 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a⁽¹⁾, dalje u tekstu „Uredba o znaku za okoliš EU-a”:

1. UPORABA ZNAKA ZA OKOLIŠ EU-A

- 1.1. Nadležno tijelo dodjeljuje nositelju pravo uporabe znaka za okoliš EU-a za njegove proizvode kako su opisani u priloženim specifikacijama proizvoda, koji ispunjavaju mjerila za odgovarajuću skupinu proizvoda na snazi za razdoblje koja je Komisija Europskih zajednica usvojila (datum) i koja su objavljena u *Službenom listu Europske unije* od (potpuna referenca), a koje specifikacije su priložene ovom Ugovoru.
- 1.2. Znak za okoliš EU-a smije se koristiti samo u oblicima propisanim u Prilogu II. Uredbi o znaku za okoliš EU-a.
- 1.3. Nositelj mora osigurati da proizvod koji bude označen znakom, tijekom trajanja ovog Ugovora stalno ispunjava uvjete utvrđene u članku 9. Uredbe o znaku za okoliš EU-a. Za izmjene značajki proizvoda koje ne utječu na ispunjavanje tih mjerila nije potrebno podnositi novi zahtjev. Međutim, o takvim izmjenama nositelj mora obavijestiti nadležno tijelo preporučenim pismom. Nadležno tijelo može provoditi odgovarajuće verifikacije.
- 1.4. Ugovor se može proširiti na dodatne proizvode koji u početku nisu bili predviđeni, pod uvjetom da nadležno tijelo za to dađe svoju suglasnost i pod uvjetom da ti proizvodi pripadaju istoj skupini proizvoda te da ispunjavaju mjerila utvrđena za tu skupinu. Nadležno tijelo može verificirati da su ti uvjeti ispunjeni. U skladu s tim izmijenit će se prilog u kojem se nalazi detaljna specifikacija proizvoda.
- 1.5. Nositelj ne smije oglašavati proizvod niti davati izjave niti koristiti bilo koji znak ili logotip na način koji je lažan ili obmanjujući i dovodi do zabune ili dovodi u pitanje integritet znaka za okoliš EU-a.
- 1.6. Nositelj je u skladu s ovim Ugovorom odgovoran za način na koji se znak za okoliš EU-a koristi u vezi s njegovim proizvodom, posebno u vezi s oglašavanjem.
- 1.7. Nadležno tijelo kao i njegovi zastupnici koji su za to ovlašteni mogu provoditi sva potrebna ispitivanja kako bi mogli pratiti ispunjava li nositelj mjerila za skupinu proizvoda i uvjete uporabe te odredbe ovog Ugovora u skladu s pravilima propisanim u članku 10. Uredbe o znaku za okoliš EU-a.

2. SUSPENZIJA I UKIDANJE

- 2.1. U slučaju da nositelj postane svjestan da ne ispunjava uvjete za uporabu ili odredbe sadržane u članku 1. ovog Ugovora, nositelj mora o tome obavijestiti nadležno tijelo i ne koristiti znak za okoliš EU-a dok ti uvjeti ili odredbe ne budu ispunjene, a nadležno tijelo o tome obaviješteno.
- 2.2. Ako nadležno tijelo smatra da je nositelj prekršio bilo koji od uvjeta uporabe ili bilo koju odredbu ovog Ugovora, nadležno tijelo ima pravo suspendirati ili ukinuti odobrenje koje je izdalo nositelju za uporabu znaka za okoliš EU-a, te poduzeti potrebne mjere za sprečavanje nositelja da ga nastavi koristiti, uključujući i mjere predviđene u člancima 10. i 17. Uredbe o znaku za okoliš EU-a.

⁽¹⁾ SL L 27, 30.1.2010., str. 1.

3. OGRANIČAVANJE ODGOVORNOSTI I OBEŠTEĆENJE

- 3.1. Nositelj ne smije znak za okoliš EU-a koristiti kao dio bilo kakve garancije ili jamstva za proizvod iz članka 1.1. ovog Ugovora.
- 3.2. Nadležno tijelo, uključujući njegove ovlaštene zastupnike, ne snosi odgovornost ni za kakav gubitak ili štetu koju pretrpi nositelj, proizašlu iz dodjele i/ili uporabe znaka za okoliš EU-a.
- 3.3. Nadležno tijelo, uključujući njegove ovlaštene zastupnike, ne snosi odgovornost za bilo kakav gubitak ili štetu koju pretrpi treća strana, proizašlu iz dodjele i/ili uporabe, uključujući i oglašavanje, znaka za okoliš EU-a.
- 3.4. Nositelj mora obeštetiti nadležno tijelo i njegove ovlaštene zastupnike, odnosno osloboditi ih svake krivnje za bilo kakav gubitak, štetu ili financijske odgovornosti koju bi nadležno tijelo ili njegovi ovlašteni zastupnici snosili zbog povrede ovog Ugovora od strane nositelja ili zbog djelovanja nadležnog tijela na temelju informacija ili dokumentacije koju je dobilo od nositelja, uključujući zahtjeve trećih osoba.

4. NAKNADE

- 4.1. Iznos naknade za uporabu utvrđuje se u skladu s Prilogom III. Uredbi o znaku za okoliš EU-a.
- 4.2. Uporaba znaka za okoliš EU-a uvjetovana je pravovremenim plaćanjem svih potrebnih naknada.

5. TRAJANJE UGOVORA I MJERODAVNO PRAVO

- 5.1. Osim kako je predviđeno u člancima 5.2., 5.3. i 5.4., ovaj Ugovor važi od datuma potpisivanja do [...] ili do isteka važenja mjerila za predmetnu skupinu proizvoda, već prema tome što od toga bude ranije.
- 5.2. Ako nositelj prekrši bilo koji od uvjeta uporabe ili bilo koju odredbu ovog Ugovora u smislu članka 2.2., nadležno tijelo ima pravo to smatrati povredom Ugovora, što dodatno uz odredbe članka 2.2. nadležnom tijelu daje pravo raskinuti Ugovor ranije nego što je određeno u članku 5.1., u roku od (rok koji odredi nadležno tijelo) preporučenim pismom nositelju.
- 5.3. Nositelj može raskinuti Ugovor putem obavijesti poslane nadležnom tijelu preporučenim pismom tri mjeseca unaprijed.
- 5.4. Ako se važenje mjerila za skupinu proizvoda iz članka 1.1. produži bez izmjena za neko vremensko razdoblje i ako nadležno tijelo pisanim putem ne raskine Ugovor najmanje tri mjeseca prije prestanka važenja mjerila za predmetnu skupinu proizvoda i prestanka važenja ovog Ugovora, nadležno tijelo mora nositelja obavijestiti najmanje tri mjeseca prije isteka Ugovora da se Ugovor automatski produžuje sve dok su mjerila za skupinu proizvoda na snazi.
- 5.5. Nakon raskida ovog Ugovora nositelj ne smije koristiti znak za okoliš EU-a u vezi s proizvodom iz članka 1.1. i Priloga ovom Ugovoru, bilo za označavanje, bilo u svrhu oglašavanja. Međutim, znak za okoliš EU-a može šest mjeseci nakon raskida biti istaknut na zalihama robe koje posjeduje nositelj ili netko drugi i koja je bila proizvedena prije raskida. Potonja odredba ne važi ako je Ugovor raskinut zbog razloga navedenih u članku 5.2.
- 5.6. Svi sporovi između nadležnog tijela i nositelja ili svi zahtjevi koje na temelju ovog Ugovora jedna strana uloži protiv druge, koji ugovorne stranke nisu riješile sporazumno, podliježu mjerodavnom pravu koje se utvrđuje u skladu s Uredbom (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I.) ⁽¹⁾ i Uredbom (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovornu odgovornost za štetu (Rim II.) ⁽²⁾.

Sljedeći prilozi čine dio ovog Ugovora:

- primjerak Uredbe (EZ) br. 66/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o znaku za okoliš EU-a, na (relevantan (-ni) jezik (-ci) Zajednice),
- specifikacije proizvoda koje sadrže barem naziv i/ili interni referentni broj proizvođača, mjesto proizvodnje i odgovarajući broj ili brojeve registracije znaka za okoliš EU-a,
- primjerak Odluke Komisije (..... o mjerilima za predmetnu skupinu proizvoda),

⁽¹⁾ SL L 177, 4.7.2008., str. 6.

⁽²⁾ SL L 199, 31.7.2007., str. 40.

Sastavljeno u dana

(Nadležno tijelo)

Imenovana osoba

(Pravno obvezujući potpis)

(Nositelj)

Imenovana osoba

(Pravno obvezujući potpis)

PRILOG V.

ZAHTEVI KOJI SE ODNOSI NA NADLEŽNA TIJELA

1. Nadležno tijelo mora biti neovisno o organizaciji ili proizvodu koji procjenjuje.

Tijelo koje pripada poslovnom udruženju ili profesionalnom savezu koji predstavlja poduzeća uključena u dizajniranje, proizvodnju, nabavu, sastavljanje, uporabu ili održavanje proizvoda koje ono ocjenjuje može biti imenovano kao nadležno tijelo, pod uvjetom da se dokaže njegova neovisnost i nepostojanje sukoba interesa.

2. Nadležno tijelo, njegova uprava i osoblje odgovorno za obavljanje zadataka procjenjivanja sukladnosti ne smiju biti dizajneri, proizvođači, dobavljači, monter, kupci, vlasnici, korisnici, ni subjekti zaduženi za održavanje proizvoda koje procjenjuje, niti smiju biti ovlašteni predstavnici bilo koje od tih stranaka. To ne isključuje uporabu proizvoda koji se procjenjuje, ako je taj proizvod potreban za posao koji obavlja nadležno tijelo, ni uporabu u osobne svrhe.

Nadležno tijelo, njegova uprava i osoblje odgovorno za obavljanje zadataka procjenjivanja sukladnosti ne smiju izravno sudjelovati u dizajniranju, proizvodnji ili konstruiranju, prodaji, montaži, uporabi ili održavanju tih proizvoda niti predstavljati stranke uključene u te aktivnosti. Oni ne smiju sudjelovati ni u kakvim aktivnostima koje bi se mogle kositi s njihovom neovisnom prosudbom i integritetom u vezi s aktivnostima ocjenjivanja sukladnosti za koje su imenovani. To posebno vrijedi za konzultantske usluge.

Nadležna tijela moraju osigurati da djelovanje njihovih podružnica ili podugovarača ne utječe na povjerljivost, objektivnost ili nepristranost njihovih postupaka pri procjenjivanju sukladnosti.

3. Nadležna tijela i njihovo osoblje obavljaju poslove procjenjivanja sukladnosti s najvećim stupnjem profesionalnog integriteta i potrebne tehničke osposobljenosti u određenom području, pri čemu ne smiju biti izloženi nikakvim pritiscima ni poticajima, posebno financijskim, koji bi mogli utjecati na njihovu prosudbu ili na rezultate njihovog procjenjivanja sukladnosti, posebno kad se radi o osobama ili skupinama osoba koje su zainteresirane za rezultate tih poslova.
4. Nadležno tijelo mora biti u stanju obaviti sve zadaće procjenjivanja sukladnosti koje su mu dodijeljene u skladu s ovom Uredbom, bez obzira obavlja li te zadaće nadležno tijelo samo ili ih netko drugi obavlja u njegovo ime ili je nadležno tijelo za njega odgovorno.

U svakom trenutku i za svaki postupak procjenjivanja sukladnosti te za svaku vrstu ili kategoriju proizvoda za koje je imenovano, nadležno tijelo mora na raspolaganju imati:

- (a) potrebna znanja i dovoljno odgovarajućeg iskustva za obavljanje zadaća procjenjivanja sukladnosti;
- (b) potrebne opise postupaka prema kojima se procjenjivanje sukladnosti obavlja, pri čemu treba osigurati transparentnost i ponovljivost tih postupaka; mora imati utvrđene odgovarajuće politike i postupke iz kojih je vidljiva razlika između zadaća koje obavlja kao nadležno tijelo i drugih aktivnosti;
- (c) postupke za obavljanje poslova, kod kojih su uzeti u obzir veličina poduzeća, sektor u kojem ono djeluje, njegova struktura, stupanj složenosti tehnologije predmetnog proizvoda i masovna ili serijska priroda proizvodnog procesa.

Ono mora imati potrebna sredstva za obavljanje tehničkih i administrativnih zadaća povezanih s procjenjivanjem sukladnosti i na odgovarajući mu način mora biti dostupna sva potrebna oprema ili postrojenja.

5. Osoblje odgovorno za obavljanje poslova procjenjivanja sukladnosti mora imati sljedeće:

- (a) solidno znanje koje obuhvaća sve poslove procjenjivanja sukladnosti za koje je nadležno tijelo imenovano;
- (b) mora biti osposobljeno za sastavljanje certifikata, zapisa i izvješća koji dokazuju da je procjenjivanje obavljeno.

6. Zajamčena je nepristranost nadležnih tijela, njegove uprave i osoblja za procjenjivanje.

Plaćanje uprave nadležnog tijela i njegovog osoblja za procjenjivanje ne ovisi o broju provedenih ocjenjivanja niti o rezultatima tih ocjenjivanja.

7. Nadležna tijela sudjeluju u relevantnim poslovima standardizacije i u poslovima koje obavlja radna skupina nadležnih tijela iz članka 13. ove Uredbe, odnosno osiguravaju da njihovo osoblje za ocjenjivanje bude obaviješteno o tim poslovima, te da se administrativne odluke i dokumentacija koje proizlaze iz rada te skupine primjenjuju kao opće smjernice.
-